

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek

w sprawie z odwołania K. P.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w Warszawie
o wysokość emerytury,
po rozpoznaniu posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w dniu 2 września 2024 r.,
wniosku ubezpieczonego z dnia 2 sierpnia 2024 r. o wyłączenie sędziego Sądu
Najwyższego Renaty Żywickiej od rozpoznania sprawy I USK 138/23,

**wyłącza sędziego Sądu Najwyższego Renatę Żywicką od
rozpoznania sprawy I USK 138/23.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik odwołującego się w piśmie z dnia 2 sierpnia 2024 r. wniósł o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Renaty Żywickiej od orzekania w sprawie I USK 138/23 z powołaniem się na art. 49 § 1 oraz art. 379 pkt 4 k.p.c. i art. 50 k.p.c. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, że sędzia – którego wyłączenia domaga się - został powołany do pełnienia urzędu na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznawany wniosek jest uzasadniony. Sąd Najwyższy przypomina bowiem, jak czynił to już wielokrotnie (zob. zamiast wielu: I USK 326/22, I USK 210/22, I USKP 139/23 oraz I UZ 15/23), że w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I4110-1/20 (OSNK 2000 nr 2, poz. 1 i OSNC 2020 nr 4, poz. 34) przesądzono, że nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek KRS ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. Uchwała z chwilą jej podjęcia uzyskała moc zasady prawnej (art. 87 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym), co powoduje, że każdy skład orzekający jest nią związany. Odwołując się do szczegółowej argumentacji zawartej w powołanych wcześniej postanowieniach i w pełni ją podzielając, Sąd Najwyższy uznaje również, że nie ma podstaw do twierdzenia, że skutki wynikające z uchwały składu połączonych Izb Sądu Najwyższego zostały zniwelowane wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2020 r., U 2/20 (OTK-A 2020, poz. 61).

Kierując się tą argumentacją oraz opierając się na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 k.p.c., art. 49 § 1 k.p.c. i art. 52 § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]